

◆ Paşa Qəlbinurun 70 yaşı ◆

Paşa QƏLBİNUR

ANA

İşıq olub, nur olub
Damarında axanım...
Kilim olum, döşənim
Ayağında tapdanım...

Gözlərimin yağında
Yanır şamın piltəsi.
Bu qaranlıq gecədə
Nurunu qəbul elə!..

Dualarım görünmür,
Göz yaşları allanır.
Bir ömür xərclədiyin
Barını qəbul elə...

İşıq olub
Damarında axanım.
Kilim olum
Ayağında tapdanım,
Ay ANA!..

O

Haqqım tapdananda, haqq danılanda
 Uzaq-uzaq, uzaqlardan
 Yaxınlaşır bir Aləm!..
 Gözlərim böyüür göyüzü qədər
 Onu görürəm!..

Dərd və kədər
 Məni mismar kimi
 Yerə çalanda!..
 Mənə yaxın olur
 ürəyim qədər...
 Onu görürəm!..

İşiq ətəyilə gözlərimi siləndə
 Qaranlıq yarıılır...
 Nur
 Qanıma yayılır...
 Onu görürəm...

QIZIM AYAN

Əlindəki xalın – Tanrı möhürü
 Göylərdən ovcuna enibdi, qızım!
 Bəbəklər Allahın göyərçinləri
 Uçub gözlərinə qonubdu, qızım...

Ovcundakı xalın – mənim ürəyim
 Bir cin qapısının düyməsi kimi...
 Sıxsan!.. qulluğunda hazır olacam.
 Nurlar padşahının səltənətində
 Gözə görünməyən vəzir olacam...

O ürək – ildirim, şimşek qolumda...
 Sən gənc, o ürək qədimdən qədim.
 Ata hüzurunda, ana yolunda,
 Ruhumu, gücümü əsirgəmədim...

Gözlərim işiqdan alışar, yanar,
 Gözlər ürəyimin çaxmaq daşdı.
 Mənim gözlərimdə övladlar ana,
 Atalar , analar övlad yaşıdı...

Övladlar göylərin sədəqəsidi,
 Sənin gözlərində gördüm Allahı!..
 Arzular duadı,
 “O”nun səsidi,
 Mən öz ürəyimdə gördüm Allahı!..

Ayı kimi kürküm ola
 Yayda sərin, qışda isti.
 Nə güvə düşə,
 nə dəbdən düşə.

Bir it sədaqətli
 dostum ola
 İtirdiklərimin əvəzi.
 Bir qarğanın ürəyindən
 öc alan
 Ürəyim ola,
 300 il qanımı qova.
 Bir qurd cəsarəti
 bağrıma dola,
 Səyirəm Qarabağa...

9 yanvar 2013

6 aylıq nəvəm Paşa Qəlbinura

Mən sənin toyunda sindiracağam
 Çıxıb yerin-göyün cazibəsindən.
 O,
 Ya bu dünyada
 olsam da Ağam
 Mən sənin toyunda sindiracağam...

(Meydanı sulayıb,
sərhədlərinə
Nanə səpərsiniz – bir-iki əlçim.
Ruhum öyrəncəli – nanə ətrinə!
Hansı məsafədə olsam, gələcəm...)

Baban bir şəlalə cəsarətilə
Özünü meydana atacaq, Paşa.
Havalı bağının məhəbbətilə
Sevinci göylərə çatacaq, Paşa ...

Qızıl çəkmələri qığılçım saçan –
Adaşın göylərdən enən bir Şimşək!
Bir yanar səhrada göyə əl açan
Bir ilgim kimi də gözdən itəcək...

EKSPERİMENT HEYVANLARINA

Elmin yollarında
Ürəyim qəyyum.
Gözlərində əməliyyat apardığım
Dovşanlar, pişiklər, müşovullar...
Bir də o qıllı, ağıllı meymun.

Göz yaşınız əllərimi
yandırısa da,
Neçə könül dağladım.
Gözünüzün nurunu
icazəsiz-filansız
İnsanlara payladım...
Göz yaşınız
“Nur dağı”na
Çevrilincə, ağladım.

ƏMƏLIYYAT OTAĞINDA

Səni Allah qarşıyıbdı,
Gözlərinin işığını alıbdı.
O bir olan Allahımı

Məni
Minnətçi salıbdı.

İlahi, bu adamın günahından özün keç
Bir də o qələti eləməyəcək.
Bir də o çirkabı mazutqarışıq
Güllərin üstünə çiləməyəcək.

Gözü açılmamış it küçüyünü
Suda əlləriylə boğmayacaq o.
Haqlını nahaqqa dəyişməyəcək,
Ev yıxan yalanlar danışmayacaq.
Oğurluq izini süpürməyəcək,
Su quyusuna tüpürməyəcək...
İlahi, bu adamın günahından özün keç.

Əlimdə ulduzdan qələm – bıçağım.
Bu zərrəyə nur çilə, nur, İlahi!
Əlimi saxlayıram, bilə-bilə, İlahi,
Gözümü zilləmişəm
dərgahına, İlahi...

Ovcumda üç xətt var –
Allah çəkən.
Birini də mən çəkdir –
Adının baş hərfi,
Ya Rəbbim!..

Ürəyimdə yazı var –
Damar-damar,
Sən çəkən!
Cərrah çəkən xətlər də var,
Oxudum, oxunmadı ,..
Ya Rəbbim!

Taleyimi, qədərimi bilmədim
Azad gəldim bu dünyaya,
Azad ola bilmədim.

Dünya mənə tanış gəlir,
Mən dünyaya ögey, yad.
Gülündən tikanı çox,
Təbəssümdən fəryadı,..
Ya Rəbbim!..

SƏN MƏNİM TALEYİMSƏN

İməkdən yeriməyə
Verilən rüsxət kimi,
İşıqdan qaranlığa
Çəkilən düz xətt kimi,
Sən mənim taleyimsən.

Kainatı yaradan
“Böyük partlayış” yalan.
Pillə-pillə təkamül
Hamısı boş-boş yalan
Sən mənim taleyimsən.

Zülmətlərin bağrına
İldırımlar calandı.
Dünya haqq dünyasındı
Təsadüflər yalandı
Sən mənim taleyimsən.

Dünyanın gözəlliyi
Cəm olub gözlərinə.
Nur şəlaləm, su pərim!
Ürəyim bir buz kimi
Əriyir gilə-gilə
Sənin qədəmlərinə...

Xoşbəxtlikdən o yana
İtirsəm ürəyimi,
Bircə Sizə gələrəm.
Nuhun gəmisi kimi
Son ümidim bilərəm.

İməkdən yeriməyə
Verilən rüsxət kimi,
İşiqdan qaranlığa
Çəkilən düz xətt kimi,
Sən mənim taleyimsən,
Sən mənim taleyimsən...

SƏNİNÇÜN MƏN ELƏ DARIXMİŞAM Kİ...

Səninçün mən elə darıxmışam ki,
İldirim çaxanda şimşəkdən tutub,
Durna qatarında əriyə billəm...
Göylərin bağrında göy qurşağıının
Qızıl qübbəsində yeriyə billəm...

Göylər yaylığını atır üstümə,
Göygöl ovcumdadı, gül kimi solmur.
Çinar yarpağının damarlarıyla
Qan axır, səsini eşidirəm mən.
Sevgisiz o səsi eşitmək olmur.

Səninçün mən elə darıxmışam ki,
Qişın şaxtasında açan gül kimi.
Əllərim uzalı bahara doğru...
Böyük yanqlınlara uçan qaranquş –
Qara dimdiyində bircə damla su...

Səninçün mən elə darıxmışam ki,
Hovuzdan dənizə nərə balığı...
Qurd kimi ulayır qəfəsdə ürək.
Əsir əsgərimin gəlin yaylığı,
Gözünün öündən gəlib keçəntək...

Səninçün mən elə darıxmışam ki,
Əllərim havada şir caynağıdır.
Zamanın yaxası yuxuymuş, Allah!..
Qanadı qırılmış durna kimiyəm.
Göylərdən düşürəm, qarşılıq, Allah!..

GƏLƏCƏM

“İşıqları söndürüb
 Qaranlığı yandırsan”
 Barmağımın ucunda
 Bir bəzəkli kəpənəyin
 Qanadında gələcəm...
 Mən işığın maye halı –
 Qarışışb göz yaşlarımı
 Yuya-yuya sualları
 Diyirləyib qayaları
 Gələcəm...

Qanımdakı
 İşığın yaddaşında
 Yolumu seçib gələcəm.
 Həyətdəki qızılğülün
 Şehini içib gələcəm.

Bürünəcəm ruhuma
 Nəfəsliyin işıq düşən
 İynə ulduzu qədər
 Gözündən keçib gələcəm,
 Gələcəm...

Havadan nəm çəkirəm,
 Çiçəkdən şeir.
 İşimdə günəş,
 Ciynimdə
 Dünyanın ağır yükü.

Anam məni şair doğub,
 (Taleyimdə həkimlik).
 Zərdüst təqvimilə
 Sağlamlıq ayının
 Əzəli işıq günü.
 İməkdən yeriməyə

İşıqdan tutmuşam –
Allahın ətəyindən...

Bitkilərin, heyvanların, quşların
Dilini öyrənmədim.
Ancaq bilirəm.
İnsanı oxumağı – anamdan.
Gözləri – özüm öyrəndim.
Sevirəm yalan danışan,
Ac olanda tox sallanan,
Ağlayanda təbəssüm çilənən
Gözləri...

Dünya mənə tanış gəlir
Milyard il əvvəlkidir.
Ən güclüsü – qarışqa,
Ən möhkəm ip – hörümçək...
Dəmir əllərə geyilən
məxmər əlcək,
Səni də tanıyıram...

Şəri fəlsəfənin müdrik kəlamı:
(Kərəmin yandırıldığı Quran!)
“Quran yana bilməz,
Yanan kağız və mürəkkəbdır!”
Həyat sadədən sadə,
Ölüm mürəkkəbdır!

Yaxın qohumum Elşənin ad gününüə

Bu gün sənin ad günündür,
Komadasan...
Atan, anan ruhlarının
Komasında
Qucaqlayıb dizlərini
Büzüşüblər döl kimi...
Zilləyibsən uzaq-uzaq bir nöqtəyə
Gözlərini...

Ürəklərdən axan al qan
Köpüklənmir şərab kimi.
Görünməyən bir nöqtəyə
Key-key baxır boş süfrə...

Bütün yollar göylərədi,
Bütün qollar uzalı.
Şəmsinin* qırılmış barmaqlarıydı,
Qonşumuzda
radioda “Vağzalı”...

Minib nömrəsiz avtobusa
Enişdən-yoxuşdan keçib,
Şosedən, tıxacdən keçib
Gedirsən Anasızlığa,
Anaqız.

Keyiyib sağ ayağın, sol qolun
Evinizdə bir otaq boş –
xatirə dolu.
Günahsız, günahkar xatirələr
ömür yolu.
Anasızlıq – havasızlıq kimi
gəlir sənə.
Dünyanın havası
bitə bilərmi?..
Ayrılıqlar
olacaq yenə
İstəsən də, istəməsən də...

Çürüyəndə kəsmik olmur
Bazarında satılan süd.
İnəyimdən xəbərsiz.
Soyadan, paxlavadan, gəcdən sıxılmış.
“Xərçəng” – satır mənə, evi yıxılmış!..

*Ömrünün sonunda barmaqları əyilmiş məşhur klarnet ifaçısı

Almalarım – əqrəb genli,
 Çiyələyim –
 Mayalanmış ilan qanı.
 Cörəyim – kif göbələyi
 Təndirimdən çıxan kimi daşa dönür.
 Xoş söz nədir??!
 Kirpiyimiz gön bizidir
 Əqrəb kimi
 çalırıq bir-birimizi...

Tavamdakı balıq da
 Bəslənibdir jımixnan.
 Qurbanlıqda kəsiləcək qara qoçum
 Cörək yeyib, şoulara baxıbdı.
 Gözlərini adam kimi
 zilləyibdir gözümə...

Səhər-səhər oyananda
 əl-ayağım “qayış” olur.
 Pəncərəmi açan kimi eşitdiyim söyüş olur...
 Süd çürüyür
 kəsmik olmur, daş olur,
 Daş yağır göylərindən,
 Ay Allah!..

